

dring, som kom ind her om, at der i Arbejderforsikringsraadet skal være 2 Repræsentanter for dem, der kunne komme ind under den frivillige Forsikring, men man har ordnet Forholdet saaledes, at disse 2 Repræsentanter ikke skulle deltage i alle Sagers Behandling, men kun i de Sagers Behandling, der vedrøre den frivillige Forsikring. Der kan altid siges noget baade for og imod en saadan Bestemmelse, om det er praktisk at have dem ved de andre Sagers Behandling, men jeg har fundet, at i den her foreslaaede Form kunde man tiltræde Forslaget. Jeg anbefaler Lovforslaget med samtlige de foretagne Ændringer til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg skal ikke gentage de Udtalelser, som nu fremkom fra den højtærede Indenrigsminister, Udtalelser, som jeg i et og alt kan tiltræde. Ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at Udvalget indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Naar Udvalget gør det, er det, fordi vi anerkende, at Landstinget har taget velvilligt paa dette Forslag, og at de Ændringer, som det har foretaget i Forslaget, nærmest maa siges at være af formel Natur. Vi havde selvfølgelig helst ønsket, at Lovforslaget var blevet vedtaget i den Skikkelse, hvori det var vedtaget her ved tredie Behandling, men maa selvfølgelig anerkende, at det høje Landsting har tiltraadt Lovforslagets Hovedprincipper og kun har foretaget nogle enkelte Ændringer af mere formel Natur. Under dette Hensyn er det, at Udvalget indstiller Forslaget til uforandret Vedtagelse her i dette høje Ting.

Hertil vil jeg føje et Par korte Bemærkninger. Jeg udtalte ved Forslagets første Behandling, at hvis dette Lovforslag blev ophøjet til Lov, vilde vi hermed hejse Kransen paa Taget af den Ulykkesforsikrings-Bygning, vi i de seneste Aar have rejst. Vi skabe nemlig herved Adgang til Ulykkesforsikring for et meget stort Antal Arbejdere, omtrent $\frac{1}{2}$ Million. Det er altsaa ikke Smaating, vi her staa i Begreb med at vedtage. Det er et Lovforslag, der rækker meget vidt, og se vi det i Forbindelse med de øvrige Lovforslag, som vi tidligere have vedtaget: Ulykkesforsikringsloven for Industriens Arbejdere og Ulykkesforsikringsloven for Fiskere, der fiske i smaa Baade, og for dem, som fiske i store Baade, Ulykkesforsikringsloven for Søfolk, vil det ved en Sammentælling vise sig, at vi nu have skabt Adgang til Forsikring for henved

700,000 Arbejdere. Og hvis vi medregne de forsikredes efterladte, som ogsaa kunne komme til at faa Gavn af Forsikringen, regner man sikkert ikke for højt, naar man siger, at der er over 1 Mill. Mennesker her i Landet, som nu kunne komme til at nyde godt af vore Ulykkesforsikringslove, eller op mod Halvdelen af hele Landets Befolkning. Det er altsaa ikke Smaaresultater, der ere naaede. Ganske vist er der endnu nogle tilbage, som man vil have at tage Sigte paa at faa ind under Ulykkesforsikring i Fremtiden, men det vil sikkert ogsaa naas.

Man maa haabe, naar nu Lovforslaget skal ophøjes til Lov, at det maa kunne lykkes Landbrugets Organisationer at føde denne ny Lov ud i Livet paa en god og demokratisk Maade, og det er for saa vidt glædeligt at lægge Mærke til, at Landbrugets Organisationer saavel som Kommunalbestyrelserne hver for sig tage Sigte paa at gøre et Arbejde for at faa Loven ført saa godt som muligt ud i det praktiske Liv. Desuden gør det udmærkede Forhold sig gældende herhjemme hos os, at vi i Arbejderforsikringsraadet have et fortrinligt Organ, som ved flere Aars Erfaring kan være disse Organisationer til Støtte og Vejledning med Hensyn til Sagens fornuftige Gennemførelse.

Den Lov, vi nu staa i Begreb med at vedtage ved eneste Behandling, har saa stor Rækkevidde, at den under andre Forhold kunde have givet en Rigsdags-samling sit Præg. Naar den nu ikke gør dette, men snarere tilsløres af andre endnu større og betydeligere Sager, som vi have paa Dagsordenen i denne Rigsdags-samling, er det kun et Bevis paa, hvor langt fremskredne vi i det hele ere med Hensyn til vor sociale Lovgivning, og det kan i Virkeligheden kun yderligere forøge den Tilfredshed, vi kunne nære ved Vedtagelsen af dette ene Lovforslag.

Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse af det høje Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsiediet.